

omgange haft lejlighed til at redegøre for over for Folketinget. Både forsvarsministeren og jeg selv har tidligere oplyst, at vi ikke har kendskab til det såkaldte Echelon-aflytningssystem ud over de oplysninger, som har været fremlagt i pressen og i de rapporter fra bl.a. Europa-Parlamentet, som også har været omtalt i medierne. Jeg – og her taler jeg også på vegne af forsvarsministeren – har ikke i dag noget nyt at tilføje med hensyn til dette spørgsmål.

Så spørges der til de danske myndigheders bestræbelser på at forhindre spionage mod politikere, humanitære organisationer m.v.

Jeg lægger her til grund, at der med udtrykket »spionage« i den her sammenhæng sigtes til ulovlig aflytning af elektronisk kommunikation. Jeg vil derfor henvise til den redegørelse for regeringens krypteringspolitik, som jeg har givet under besvarelsen af forespørgslen rejst af SF, hvor jeg netop har beskrevet de ting, som regeringen arbejder med med henblik på at sikre, at vi kan bruge elektronisk kommunikation uden risiko for at blive aflyttet både som borgere og som myndigheder, men det gælder i høj grad også virksomheder og organisationer i vores land.

Det er i den forbindelse vigtigt for mig at understrege, at vi alle må forholde os til den teknologiske udvikling, og at den både rummer fordele og ulemper. Og en af de ulemper er risikoen for aflytning, Echelon eller ej. Derfor må vi alle sammen være opmærksomme på behovet for at beskytte vores kommunikation. Hvis vi ønsker at kommunikere sikkert, når vi taler om moderne elektronisk kommunikation, så vil beskyttelse sige, at vi skal kryptere. Sådan har vores udvikling jo været. Vi har, hver gang der er kommet en ny måde at kommunikere på, jo også fundet ud af, hvordan vi kan beskytte den kommunikation, vi ønsker at holde fortrolig.

Det er i det lys, man skal betragte regeringens krypteringspolitik. Den går netop, som jeg har nævnt det tidligere, ud på, at vi ønsker at udbrede anvendelsen af effektive krypteringsværktøjer og øge opmærksomheden omkring IT-sikkerhed i bredden, både over for private borgere og over for myndigheder og organisationer.

Lad mig i øvrigt i den forbindelse bemærke, at vi ikke – i hvert fald mig bekendt – har oplysninger om, at f.eks. danske virksomheder skulle have været udsat for eller har anmeldt mere konkrete mistanker om at skulle have væ-

ret udsat for aflytning af den karakter, som er temaet for Enhedslistens forespørgsel.

Jeg håber med de ord at have besvaret de to forespørgsler, som er rejst, og ser frem til den videre debat.

Forhandling

Knud Erik Hansen (SF):

Da det sidste forår blev sandsynliggjort, at der eksisterer et omfattende aflytningssystem, rejste der sig en naturlig storm mod regeringen med det helt naturlige spørgsmål, om Danmark var med i sådan en aflytning.

Vi har så det sidste år oplevet en regering, der hele tiden afviste, at Danmark deltager i en sådan aflytning, men der er også samtidig sagt, at man udveksler efterretninger med andre lande, men så sandelig ikke kender til noget, der hedder Echelon. Det er næsten blevet som en besværgelse.

Jeg skal ikke her rejse debatten om Echelons eksistens. Det vil nok igen få regeringen til at flygte over i en krog og slå syv kors for sig, og så kommer vi ikke længere.

Men der har været så mange uafhængige tegn på eksistensen, at vi ikke behøver at diskutere den mere. Det er indiskutabelt, at det er teknisk muligt at lave en massiv overvågning af elektronisk kommunikation, og at der er lande, der investerer i det udstyr, der kan gøre det, og at den elektroniske kommunikation aflyttes.

Det er også indiskutabelt, at den aflytning, der foretages, også retter sig mod kanaler, der bruges til civil elektronisk kommunikation. Hvor meget af den tappede civile kommunikation der så udnyttes, er et åbent spørgsmål. Men den kan udnyttes, og der bliver aflyttet. Ethvert land vil selvfølgelig holde det for sig selv.

Men der er også tegn på, at USA har brugt tapning af kommunikation forretningsmæssigt til at kommunikere informationer videre til deres egne virksomheder i USA. Der er også tegn på, at der er planer om aflytning om ngo'er, og også, at det er sket.

Jeg synes, at disse mange tegn – og når jeg siger tegn, er det en forsigtig måde at udtrykke sig på – vi har set, faktisk er så stærke, at der ikke kan være nogen tvivl om, at dette sker. Og det sætter så en ny dagsorden for os som borgere også for det internationale samfund. Vi oplever, som jeg sagde i starten, at den verden,